

der fortrinsvis skal komme i Betragtning ved Besættelse af Pladserne som Lodsoldermænd; og det er derfor mærkeligt, at den ærede Minister ikke har rettet sig efter denne Bestemmelse i Lodslovens § 7. Hvis han havde gjort det, havde han ikke taget en afskediget Marineløjtnant til den Plads, her er Tale om. Det er jo en vel-lønnet Plads; en Plads, der vil give sin Indehaver en Indtægt af 3—4000 Kr., og naar han som afskediget Søofficer med denne Plads kan forbinde sin Pension, bliver det en ret god Stilling; han faar. Vi maa huske paa, at de Lønninger; Lodsoldermændene faa, er det ikke Staten, der betaler, men det er Penge, der sammen-slides af Lodserne, idet Lønnen for en saadan Lodsoldermand er 1½ fast Lodslønning. De Penge, Lodserne tjene, gaa ind i deres fælles Lodskasse, og deraf faar Lodsoldermanden 1½ Lodspart; det er altsaa Lodsernes egne Penge, hvormed han lønnes. Der er her i Danmark overordentlig faa Stillinger, som gamle Sømænd kunne trække sig tilbage til. Gamle Skibsførere, der ikke længere ere i Stand til at føre Skib, have meget vanskeligt ved at finde Beskæftigelse i Land. Derfor synes jeg; der er Grund til, at ældre, veltjente Skibsførere, saaledes som Loven ogsaa har villet det, fortrinsvis blive tagne i Betragtning og ansatte paa Pladser som denne; men hvis man ikke vil tage Folk ud af denne Klasse, synes jeg dog, der var al Grund til at lade veltjente Lodser komme til at avancere til Lodsoldermænd, medens der ikke er nogen Grund til at lade en Løjtnant, som afskediges af Marinen og faar sin Pension, træde ind og gaa i Stedet for en veltjent privat Sømand. Jeg maa meget beklage, at den højtærede Marineminister stiller sig saaledes, og jeg vil meget henstille til den højtærede Marineminister, om han ikke endnu kunde træffe en anden Bestemmelse i denne Sag. Vedkommende Løjtnant har jo ikke faaet sin endelige Udnævnelse; og naar han falder for Aldersgrænsen og faar sin Pension, forekommer det mig, han ikke har noget at beklage sig over, saa bydes der ham dog virkelig et godt Vederlag for den Tjeneste, han har ydet Staten. Jeg vil derfor, som sagt, tillade mig at henstille til Ministeren, omdet ikke endnu kunde lade sig gøre at træffe en anden Bestemmelse saaledes, at en af de Folk, Loven særlig har tænkt paa, ved denne Lejlighed fik Lov til at avancere op til denne Plads. Jeg tror, at dette saaledes at skubbe Marinens Officerer frem ved alle mulige og umulige Lejligheder ikke kan

andet end vække Misstemning hos den private Sømandsstand, som med Berettigelse kan føle sig tilsidesat ved, at saadanne Pladser, som Loven har givet dem fortrinsvis Adgang til, blive beklædte af andre.

Ordføreren (J. C. Christensen): Der er fra to ærede Medlemmer rettet et Par Henvendelser dels til Ministeren og dels til Finansudvalget, som jeg skal tillade mig at gøre et Par Bemærkninger om. Det er for det første en Henvendelse angaaende Nedsættelsen af Statstilskuddet til Esbjerg Lodseri. Det ærede Medlem for Esbjerg kæmper for sine Lodser der ovre, og det fortænker jeg ham ikke i, men jeg tror, at det, der sker her med Nedsættelsen af dette Statstilskud egentlig er meget velbe-grundet. Statstilskuddet gaves i sin Tid, fordi der var saa lidt for Lodserne at bestille; hvorfor Fortjenesten var meget sløj. Men efter at Esbjerg nu er blevet et Sted, hvor Skibsfarten tager meget til, er Lodsfortjenesten ogsaa taget meget til, og der staar i Anmærkningen til Lovforslaget; at hver af de fem Lodser ved Siden af Lodsoldermanden har over 3,000 Kr. i Indtægt. Hvor meget de have over 3,000 Kr., staar der ikke noget om; men de kunne jo for Resten være meget højt oppe over de 3,000 Kr. (*Blahme:* Oppe ved 10,000 Kr.!) Ja, det kan godt være meget højere, men jeg antager nu, at det alligevel er i Omegnen af de 3,000 Kr. Det er jo en meget stor Fortjeneste for disse Lodser. Nu siger det ærede Medlem nok, at der tages 2,900 Kr. bort. Det skal der jo ogsaa; men de tages jo ikke saadan rent bort, thi samtidig ned-sættes nemlig Lodsernes Tilskud til Jollekassen, der før var 6 pCt. til 4 pCt., og derved redde de 500 Kr., og ligesaadan gaar det med Lodsoldermandstillæget. I Virkeligheden er der stor Sandsynlighed for, at Lodserne der ovre i Esbjerg tjene stærkt op imod 3,000 Kr. aarlig, og det er en god Fortjeneste. Jeg mener derfor, at man her har stillet sig meget hensynsfuldt over for Esbjerg Lodseri ved ikke at tage hele Tilskuddet paa en Gang, men kun en lille Part af det. Imidlertid skal Finansudvalget meget gerne overveje Sagen paa ny, men jeg tror alligevel paa Forhaand at kunne sige, at Overvejelsen vil føre til det samme Resultat, som den første Overvejelse har ført til.

Det andet Forhold gælder Søetatens gamle Hospital i Nyboder; Lægeetablis-sementet der. Det staar mig ikke ganske klart i Øjeblikket, om vi ved Vedtagelsen